

RIJEČ VIŠE: Koncert Crnogorskog simfonijskog orkestra u CNP-u

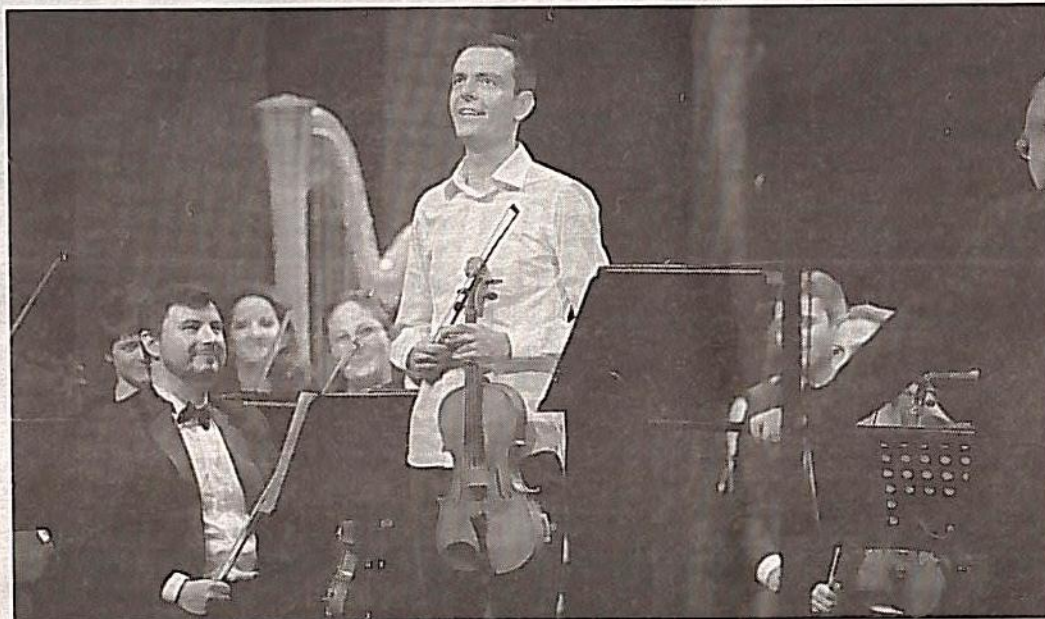
Spremno iznesena virtuoznost

PODGORICA - Pod dirigentskom upravom maestra Grigorija Kraska, Crnogorski simfonijski orkestar predstavio se preksinoć publici u CNP-u izvođenjem tri žanrovski različita djela.

U prvom dijelu koncerta interpretirana je još jedna iz niza Hajdnovih tzv. londonskih simfonija, ovog puta „Simfonija 94“ u G-duru, kao i Martinuova „Rapsodija-koncert za violu i orkestar“ H337. Solističku dionicu u „Rapsodiji“ tumačio je Uroš Lapčević, vođa grupe viola u CSO. Za drugi dio večeri odabrana je kompletna orkestarska svita „Građanin plemić“, op. 60. Riharda Štrausa.

Simfonija

Svoju tzv. „Simfoniju iznenađenja“, Hajdn je komponovao 1791. godine, za vrijeme prve posjete Londonu. Nadimak je dobila zbog odsječnog i snažnog akorda kojim se prekida miran i spokojan ton drugog stava, a pošto efekat iznenađenja biva postignut, muzički tok se nastavlja u prvobitnom raspoloženju. Iako djelo i u stilskom i u formalnom smislu predstavlja pravu klasicističku paradigmu, dosta brži me-

ZADOVOLJSTVO MUZICIRANJA: Uroš Lapčević i CSO na sceni CNP-a

nuet (Treći stav) upućuje na postepeno udaljavanje od duha aristokratskih balova. Tokom interpretacije ove simfonije isijavao je optimizam i zadovoljstvo muziciranja svih članova orkestra. Predanost i uigranost ansambla omogućavala je svježinu i agilnost u stavovima, pa je pažnja publike bila potpuna. Dosta prijemčiv i naizgled jednostavan sadržaj ovog djela, orkestar je predstavio uzvišeno (sa upadljivim i efektnim udarima), uz propul-

zivnu energiju i pravi pokretački impuls. Maestro Krasko je obezbjeđivao izbalansirano fraziranje i kompaktnost ansambla, zbog čega je interpretacija simfonije zvučala izuzetno artikulirano i moćno.

Rapsodija

U nastavku programa, uz ogromnu podršku i publike i kolega iz orkestra, violista Uroš Lapčević, član CSO-a od njegovog osnivanja, izveo je „Rapsodiju-koncert“ Bohu-

slava Martinua. Djelo je napisano u Njujorku 1952. godine, u vrijeme kada se kompozitor borio sa depresijom, koja je pogoršana političkom situacijom u rodnoj Čehoslovačkoj. U njemu autor započinje svoju konačnu stilsku promjenu koja vodi ka neoromantizmu i, kako sam kaže, pravi zaokret od „geometrije ka fantaziji“. I upravo svoje predstave fantazije Lapčević je jako lijepo uklapao u stroge formalne okvire ovog dvostavačnog dje-

Štrausova svita za Molijerov komad

U nastavku večeri, po prvi put je izvedena kompletna (devestostavačna) orkestarska svita „Građanin plemić“. Štraus je ovo djelo komponovao gotovo deceniju, a rađeno je za pozorišnu predstavu, prema istoimenom Molijerevom komadu. Orkestracija je prefinjena i raznobojna, baš kao i u drugim Štrausovim orkestarskim partiturama. Namjera kompozitora je da kroz postavku manjeg ansambla i crte Lilijevog i Kuprenovog stila evocira duh 17. vijeka.

Za interpretaciju ovog djela crnogorski simfoničari bili su u potpunosti spremni da iznesu zahtijevanu virtuoznost. Sveopšta usredsređenost ansambla omogućavala je odličnu elaboraciju kompleksnog i inventivnog kontrapunkta. Izvođenje je obilovalo svedenijim, kamernim zvukom, koji se, uz izuzetno izražajne solo partove, smjenjivao za pompeznim tutijima. Jasnoća kontura, transparentnost i svedenost tekture u toku izvedbe bile su jako dobra podloga na kojoj je maestro Krasko uspijevao da uvjerljivo zađe u dvije vremenske dimenzije: doba 17. i doba 20. vijeka. Kroz jedan razigrani impuls i jako vješto iznesen kolorit, ansambl je uspio da dočara svu visprenost i humor Molijerovog komada.

la. U kantabilnim melodijama, a kroz širinu i imaginativnost svojih fraza i odlične dinamičke valove, violista je gradio izvanredne lirske odlomke. Njegovom interpretacijom u velikoj mjeri provijavao je jedan nostalgičan ton i raspoloženje koje nikada nije išlo ka površnom sentimentalizmu, već je ostvajalo svojom sposobnošću vješte transformacije i prelijanja u izrazito ekspresivne, virtuozne i pomalo ekstatične segmente u kompoziciji. Orkestar i maestro Krasko, izuzetno su pribrano i bez ica-

kvog napora ispratili solistu, ali i učestvovali u cjelokupnom zvučnom utisku, pa se na kraju prvog dijela koncerta stekao utisak da svi dišu kao jedno biće.

Nakon ovog, ali i svih ostalih koncerata koji su priređeni u prethodnim mjesecima, dalo se primijetiti da u poredenju sa ranijim sezonama, članovi našeg orkestra mnogo lakše postižu bravure, ansambl je daleko mobilniji i brže reaguje na podsticaje dirigenta, zbog čega je reakcija publike i ovog puta bila odlična.

Vanja VUKČEVIĆ